

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/49/2012
Identifikačné číslo spisu:	8010200727
Dátum vydania rozhodnutia:	30.10.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Ida Hanzelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:8010200727.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci žalobkyne spoločnosti Kaufland Slovenská republika, v.o.s., Trnavská cesta 41/A, Bratislava, IČO: 35 790 164, zapísanej v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel Sr, vložka 489/B, právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou ECKER - KÁN & Partners, s.r.o. so sídlom Námestie Martina Benku 9, Bratislava, proti žalovanej Štátnej veterinárnej a potravinovej správe Slovenskej republiky, Botanická 17, Bratislava, pôvodne žaloba podaná proti Krajskej veterinárnej a potravinovej správe v Prešove, Levočská 112, Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovanej zo dňa 06. augusta 2010 pod č.: 26/2010/Ma-2, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 1S/106/2010-74 z 18. júla 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. S/106/2010-74 z 18. júla 2012 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Rozsudkom krajského súdu bolo zrušené rozhodnutie žalovaného, ktorým potvrdil rozhodnutie Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Poprad č. 1228/2010 zo dňa 14. mája 2010.

Krajský súd dôvodil tým, že zo skutkových zistení, ktoré sú obsahom administratívneho spisu vyplýva, že na základe vykonanej kontroly u žalobcu v dobe od 17. marca 2010 a dodatočnej kontroly zo dňa 19. marca 2010 v prevádzke žalobkyne Kaufland Poprad na Moyzesovej ulici 4067/3 boli zistené nedostatky, ktoré sú popísané jednak vo výrokovej časti rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, ako aj vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia žalovanej. S poukazom na tieto viaceré zistenia porušenie zákona č. 152/1995 Z.z. o potravinách v súlade s potravinovým kódexom prvostupňový správny orgán pristúpil k aplikácii tzv. absorpčnej zásady pri ukladaní pokuty za uvedené porušenia. S poukazom najmä na § 28 ods. 1 písm. a/, g/, j/ a § 28 ods. 3 písm. g/ zák. č. 152/1995 Z.z. a § 28 ods. 6 cit. zákona sa krajský súd stotožnil s názorom žalovanej, že aj v správnom konaní možno analogicky použiť pri

ukladaní pokuty tzv. „absorpčnú zásadu“. Avšak na druhej strane je nutné súhlasiť s vysloveným názorom žalobkyne v žalobe v tom zmysle, že rozhodnutie žalovanej, ako aj predtým vydané rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu sú nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, pretože z obidvoch rozhodnutí jednoznačne nevyplýva za aké konkrétne porušenia povinnosti by mala byť žalobkyni uložená pokuta, v akej výške a teda nie je ani náležite odôvodnená správna úvaha, ktorou sa správny orgán pri použití tejto absorpčnej zásady riadil. V ďalšom konaní bude povinnosťou žalovanej o odvolaní žalobkyne opätovne rozhodnúť a jej rozhodnutie náležite a riadne odôvodniť s poukazom na ustanovenie § 47 ods. 3 Správneho poriadku tak, aby bolo preskúmateľné, to znamená, aby z rozhodnutia bolo zrejmé, za ktoré konkrétne porušenie povinnosti bolo potrebné žalobkyni uložiť pokutu, v akej konkrétnej výške a z toho vyplývajúce použitie absorpčnej zásady takýmto spôsobom náležite špecifikovať.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný odvolanie a žiadal ho zrušiť, resp. zmeniť a potvrdiť rozhodnutie žalovaného. Žalovaný má za to, že Krajský súd v Prešove nesprávne právne posúdil vec, keď zaviazal žalovaného vyjadriť výšku pokuty za každý zo zbiehajúcich sa správnych deliktov. Pri ukladaní úhrnnej sankcie za zbiehajúce sa správne delikty s rovnakými sadzbami pokút má podľa názoru žalovaného správny orgán posúdiť ich závažnosť s ohľadom na charakter objektu deliktu a následne uložiť jednu pokutu za správny delikt, ktorý bol takýmto postupom vyhodnotený ako najzávažnejší. Takto určenú pokutu odôvodniť zo všetkých zákonom určených hľadísk a spáchanie ďalších správnych deliktov považovať za priťažujúcu okolnosť. Je v rozpore so zásadami ukladania úhrnného trestu, ak správny orgán určí výšku trestu - sankcie - pokuty za každý delikt samostatne. Z rozhodnutia RVPS Poprad i rozhodnutia KVPS Prešov je zrejmé, ktoré skutkové podstaty deliktov a akým konaním žalobca naplnil, pričom trest bol uložený za najprísnejšie postihnutelný delikt a aj úvaha o jeho výške bola odôvodnená. Žalovaný má za to, že KVPS Prešov i RVPS Poprad v správnom konaní pri ukladaní pokuty postupovali v súlade so zákonom o potravinách a Správnym poriadkom ich rozhodnutia sú zákonné, zrozumiteľné a obe vychádzajú z náležite zisteného skutkového stavu veci.

Žalobca žiadal prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP); odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a jednomyselne dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je čiastočne dôvodné, aj keď nie je dôvod na zmenu rozhodnutia krajského súdu.

Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom rozsudku krajského súdu a rozhodnutí správnych orgánov dospel k záveru, že podstatou rozsudku krajského súdu je odôvodnená požiadavka preskúmateľnosti výšky uloženej sankcie 10 000 Eur podľa § 28 zák. č. 152/1995 Z.z. s poukazom na ods. 6 uvedeného ustanovenia zákona, t.j. na trvanie, mieru zavinenia, následky protiprávneho konania, minulosť prevádzkovateľa a na to, či ide o opakované protiprávne konanie.

Rozhodnutím zo dňa 14.5.2010 prvostupňový správny orgán vyslovil porušenie ustanovení zák. č. 152/1995 Z.z. v 13 bodoch výroku a podľa § 28 ods. 3 písm. g/ zákona uložil žalobcovi pokutu 10 000 Eur. V dôvodovej časti rozhodnutia okrem popisu vytýkaného konania žalobcu, ktorým porušil ustanovenia zákona konštatoval, že „nakoľko správny poriadok neupravuje postup správnych orgánov pri postihu za súbeh viacerých iných správnych deliktov, správny orgán pri ukladaní pokuty uplatnil na základe analógie legis tzv. absorpčnú zásadu, ktorej podstata tkvie v absorpcii sadzieb (prísnejší trest pohlcuje miernejší) a ukladal pokutu za iný správny delikt podľa § 28 ods. 3 písm. g) zákona NR SR číslo 152/1995 Z.z. o potravinách v znení neskorších predpisov, teda podľa ustanovenia vzťahujúceho sa na iný správny delikt najprísnejšie postihnutelný. Ako najprísnejšie postihnutelný iný správny delikt z iných správnych deliktov, ktorých sa prevádzkovateľ potravinárskeho podniku dopustil, správny orgán určil porušenie povinností vykonať v určenej lehote opatrenie uložené zamestnancami orgánu ÚKP, keďže opakovane /naďalej/ používa na pekárskej výrobe znečistené zariadenie, čím porušil povinnosť

zabezpečiť, aby všetky predmety, príslušenstvo a zariadenia, s, ktorými potraviny prichádzajú do styku, boli účinne čistené a tam, kde je to potrebné, dezinfikované a aby sa čistenie a dezinfekcia vykonávala s dostatočnou frekvenciou, aby sa zabránilo akémukoľvek riziku kontaminácie. Dôvodom takéhoto postupu zo strany správneho orgánu bola jednak skutočnosť, že prevádzkovateľ potravinárskeho podniku používaním znečisteného zariadenia, s, ktorým prichádzali potraviny do priameho styku nezabezpečil, aby boli nepretržite chránené pred akoukoľvek kontamináciou, ktorá by mohla spôsobiť zdravotné riziko pre spotrebiteľa a tiež fakt, že nerešpektoval opatrenie uložené orgánom ÚKP, splnením ktorého by zabezpečil ochranu potravín pred možnou kontamináciou a naďalej vedome porušoval ustanovenia platnej legislatívy SR. Pri určení výšky uloženej pokuty sa prihliadalo na vyjadrenia účastníka konania, trvanie, mieru zavinenia, následkom protiprávneho konania, na minulosť prevádzkovateľa a aj na to, že ide o opakované protiprávne konanie“.

Odvolací správny orgán v rozhodnutí zo 6. 8. 2010 vo vzťahu k výške uloženej sankcie konštatoval, že „z popísaných skutočností vyplýva, že rozhodnutie o uložení pokuty bolo vydané oprávnenie a vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, ktorý zakladá administratívno - právnu zodpovednosť podnikateľa. Prvostupňový orgán postupoval v súlade so zákonom, čím boli splnené hmotnoprávne i procesnoprávne predpoklady pre vydanie rozhodnutia. Námietky popísané účastníkom konania v odvolaní nemajú vplyv na posúdenie jeho zodpovednosti za toto protiprávne konanie, nemenia zistený stav, skutkové okolnosti a právne posúdenie veci. Neboli predložené žiadne relevantné dôkazy, ktoré by vyvracali tvrdenia popísané v úradnom zázname z kontroly“. Ďalej uviedol, „že v zmysle zákona o potravinách sankciou za porušenie ustanovení zákona je pokuta vo výške určenej v § 28 citovaného zákona. stanovenie výšky pokuty je vecou správnej úvahy vecne a miestne príslušného orgánu úradnej kontroly potravín, pričom pri jej určení sa obligatórne prihliada na závažnosť, trvanie, mieru zavinenia, následky protiprávneho konania, minulosť prevádzkovateľa a na to, či ide o opakované protiprávne konanie. Po preštudovaní spisového materiálu odvolací orgán dospel k záveru, že výška pokuty v nadväznosti na tieto hľadiská bola stanovená správne. Správny orgán vzal do úvahy skutočnosť, že došlo k spáchaniu viacerých deliktov a v súlade s absorpčnou zásadou uložil pokutu za správny delikt najprisnejšie postihnuteľný a spáchanie viacerých správnych deliktov považoval za priťažujúcu okolnosť. Podľa názoru odvolacieho orgánu pokuta 10 000 euro je v dolnej hranici sadzby, je primeraná zistenému porušeniu zákona a zohľadňuje rozsah protiprávneho konania, keď prevádzkovateľ nevykonával takmer žiadne opatrenia, ktorému boli uložené počas úradnej kontroly potravín dňa 17. 3. 2010 a to jednak v oblasti označovania potravín, ako aj v oblasti prevádzkovej hygieny a to napriek charakteru nedostatkov na odstránenie, ktorých boli opatrenia uložené a ktoré mohli negatívne ovplyvniť kvalitu a zdravotnú bezpečnosť potravín. Bolo prihliadnuté na skutočnosť, že nebolo preukázané úmyselné porušenie zákona. Takto určená pokuta nie je pokutou likvidačnou a nevybočuje z medzí ustanovených zákonom, preto nie je opodstatnené jej zníženie. Čo sa týka minulosti prevádzkovateľa, v doplnenom dokazovaní bolo zistené, že prevádzkovateľovi KAUF LAND Slovenská republika v.o.s., boli uložené RVPS Poprad za nedostatky zistené v prevádzkarni KAUF LAND Slovenská republika v.o.s., OD Kaufland, Moyzesova 4067/3, 058 01 Poprad pokuty“, ktoré vymenoval žalovaný v rozhodnutí. K odvolaniu žalobcu v správnom konaní odvolací orgán uviedol, že „uložením úhrnnej sankcie sa sleduje primeranosť postihu, nakoľko uplatnenie kumulatívnej (sčítacej) zásady by mohlo viesť k neúmerne vysokej pokute, a teda takýto postup je v prospech účastníka konania. Z uvedeného vyplýva, že prvostupňový správny orgán postupoval správne, keď v tomto konaní uložil prevádzkovateľovi úhrnnú pokutu podľa ustanovenia vzťahujúceho sa na správny delikt najprisnejšie postihnuteľný - teda podľa § 28 ods. 3 písm. g) zákona o potravinách, u ktorého je určená horná hranica sadzby vo výške 331 939,19 eura“.

Vychádzajúc z takto uvedeného obsahu preskúmaného rozhodnutia ako celku, dospel odvolací súd k záveru, že žalovaný rozhodol vecne správne, pokiaľ o uložení sankcie rozhodol podľa § 28 ods. 3 písm. g) zákona a odkazuje na už ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Samotnú výšku sankcie však žalovaný napriek snahe o odôvodnenie v zmysle § 28 ods. 6 zákona v plnom rozsahu nezdôvodnil najmä z hľadiska závažnosti predovšetkým opakovane zistených porušení zákona. V uvedenom smere považuje odvolací súd zrušenie rozhodnutia žalovaného krajským súdom za dôvodné. Odvolací súd však nezdieľá názor Krajského súdu, aby pri každom dieľcom porušení zákona (v trinástich bodoch) žalovaný uviedol výšku sankcie, pretože by tým práve došlo k negovaniu uplatneného princípu úhrnného trestu. Požiadavka preskúmateľnosti výšky uloženej sankcie neznamena také zdôvodnenie výšky sankcie, ktorá bude súčtom dieľčích (13) sankcií, ale také zhodnotenie zistených porušení zákona,

ktoré vyjadrí najmä závažnosť, trvanie a následky zistených nedostatkov v súvislosti aj s ich opakovaným výskytom. Odvolací súd pritom dáva do pozornosti, že pokiaľ žalovaný, ako sám uvádza, stanovil výšku pokuty v dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby pokuty, a jej zníženie už nepovažuje za možné, súčasne to neznamená, že stanovenú výšku pokuty nemožno vo vyššie uvedených súvislostiach odôvodniť, najmä, ak zodpovedá skutočnosti tvrdenie žalovaného, že predchádzajúca pokuta bola uložená vo výške 4000 euro.

Odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi za 1 úkon právnej pomoci nepriznal vzhľadom na dôvody potvrdenia rozsudku krajského súdu, ktoré dôvody odvolací súd zúžil a tým sa zúžila aj miera úspechu žalobcu v konaní, pričom žalobca trovy ani nevyčísľil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.